

Sjednocení aplikační praxe při provádění kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostních zařízení

Osoby, které jsou držiteli platného osvědčení o odborné způsobilosti odborně způsobilé osoby a technika požární ochrany (§ 11 odst. 1 a 2 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů) mohou provádět kontroly provozuschopnosti u každého požárně bezpečnostního zařízení bez ohledu na to, kdo je výrobcem konkrétního požárně bezpečnostního zařízení, pokud současně splní případné další požadavky stanovené právními předpisy, normativními požadavky a průvodní dokumentací výrobce (§ 7 odst. 4 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci), ve znění vyhlášky č. 221/2014 Sb.).

Sjednocení aplikační praxe se opírá o zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů vyhlášku č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci), ve znění vyhl. č. 221/2014 Sb. a o rozsudek Nejvyššího soudu č. j. 21 Cdo 1502/2016-138.

V dané věci nejvyšší soud judikoval, že kontrola provozuschopnosti požárně bezpečnostního zařízení se sice provádí v rozsahu a způsobem stanoveným mj. průvodní dokumentací jeho výrobce, nicméně oprávnění výrobce nelze chápat tak, že by v průvodní dokumentaci k určitému typu vyrobeného požárně bezpečnostního zařízení mohl určit konkrétní právnickou nebo fyzickou osobu, která by jako jediná měla výhradní právo provádět kontrolu provozuschopnosti tohoto zařízení. Stanovení „rozsahu a obsahu“ podmínek pro provádění kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostních zařízení by v takové podobě mohlo vést k neoprávněné monopolizaci výrobce určitého typu požárně bezpečnostního zařízení k provádění činností souvisejících s kontrolou provozuschopnosti vyrobeného požárně bezpečnostního zařízení, ačkoliv zákon o požární ochraně výslovně opravňuje k provádění těchto činností (bez zřetele na výrobce) kteroukoli osobu, která je držitelem osvědčení Ministerstva vnitra o odborné způsobilosti, že je technikem požární ochrany.

Na základě tohoto závěru je zřejmé, že výrobce požárně bezpečnostního zařízení nemůže jakýmkoliv svým "aktem" limitovat oprávnění shora uvedených osob k provádění kontroly provozuschopnosti požárně bezpečnostního zařízení.

Uvedený judikát Nejvyššího soudu nemůže aplikační praxe přehlížet. Signalizuje totiž adresátům práva, jak mají být vykládány a aplikovány psané prameny práva.